

Proudu vstříc

Gabriela Gunčíková

Býval jsi proud, co v něm chci plout,
teď chtěl bys být má hráz.
Ať zakotvím v zálivu tvým,
ať ovládáš mě snáz.
Mý boky tím ale spíš, dál od břehů odrazíš.

Ref.:

Je to šok, je to kách, je to tak,
najednou už nejsem tvá,
nenechám si už brát o dost víc, než mi kdy můžeš dát.
Je to šok, je to kách, je to pryč
a já mířím proudu vstříc,
nenechám si už brát o dost víc, než o co přestávám
si zkoušet říct.

Táhnout můj kýl, býval tvůj cíl,
pak plachty mé jsi náhle stáh,
měníš mě v prám, ať smíš jen sám,
vézt mne na svých vlnách.
Čím větru víc chceš mi vzít, tím ženeš dál moji příď.

Ref.:

(mezihra)